

historie i indlæg a 5 minutter og så et antal korte bemærkninger a 1 minut.

Det er ikke at tage den slags ting alvorligt. Det fører ingen steder til. Jeg har da også mine erindringer og min sandhed, som ikke er en andre sandheder udelukkende sandhed. Men når jeg tænker på de år, hvor jeg også var aktiv i politik og i samfundslivet i øvrigt – det er jo næsten det samme – så vil jeg da tilbageskuende sige: tak for NATO og tak for dobbeltbeslutningen, og øv til fodnotopolitikken og øv til alt det om atomvåbenfri zone. Jeg har stået på denne talerstol for cirka 20 år siden og sagt, at atomvåbenfri zone i min forståelse er et område, hvor andres mod mig rettede atomvåben ikke kan ramme. Og sådan en ville jeg gerne være med til at lave. Men jeg ville da ikke give afkald på at have våben af den art, som jeg ved at min fjende har.

Det er så altså min forståelse af sandheden. Men jeg tror ikke, at folketingsmedlemmer – med en enkelt undtagelse, som vi har hørt på talerstolen her, han er dr.phil. og historiker – har evnen til at lave indlæg, der foruden at forholde sig til det politiske på ganske få minutter kan give den sande fremstilling af, hvad der skete i disse årtier.

Jeg mener derfor, at forespørgslen ikke er rimelig. Men det er altså lykkedes forespørgeren at få en del af mine kollegaer til at komme op at slås her og endda fremsætte yderst ubehagelige beskyldninger imod ikkertilstedeværende personer, som om de vidste, at det var sandheden, altså erklære folk for skyldige uden at have bevist herfor, uden at denne meget omtalte retsforfølgelse har fundet sted. Det føler jeg ubehageligt. Det føler jeg ikke tjener sandheden. Og derfor skal jeg nøjes med dette.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Hr. Arne Melchior anfægtede min betegnelse, og det er jo rigtigt, at jeg sagde, at de er embedsmænd, dem fra Dansk Udenrigspolitisk Institut. Og det vil jeg da sådan nogenlunde fastholde. Jeg opfatter Dansk Udenrigspolitisk Instituts folk som, skal vi sige, lidt Udenrigsministeriets forlængede arm. Jeg opfatter dem ikke som helt uafhængige, og jeg havde været mere tryk, hvis man havde valgt historiske forskere ude fra universiteterne eller ladet universiteterne selv pege på dem. Så det vil jeg fastholde.

Men så vil jeg til sidst spørge hr. Arne Melchior: Når han bruger udtrykket »øv til fodnotepo-

litikken«, er det ikke en underdrivelse? Kunne hr. Arne Melchior ikke bruge et stærkere ord?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal gå hen bagefter og slå glosen øv op i Nudansk Ordbog. Jeg tror, det var ganske tydeligt, hvad jeg mente, men jeg vil da lige så gerne sige fy. Jeg skal nok i mine snart udkommende erindringer gøre rede for, hvordan jeg oplevede det som daværende regeringsmedlem. Det var yderst ubehageligt og efter min mening yderst skadeligt.

Men igen, det er mit billedet af sandheden, som ikke nødvendigvis er absolut sand og ikke en andre sandheder udelukkende sandhed. Det er min oplevelse af det, min forståelse af det med de begrænsninger, jeg har.

Og så var det interessant at høre, at forespørgeren, hr. Dahlgaard, ville nogenlunde fastholde, at DUPI's forskere er embedsmænd, der ikke ønsker at genere nogen. Der trækker han altså delvis i land, men han kunne også godt, ligesom han opfordrer mig til at skærpe et udtryk, gå meget længere.

De er ikke embedsmænd. De er ikke udnævnt af udenrigsministeren. De er ikke afhængige af udenrigsministeren. Lederen af forskningsholdet på ca. 24 forskere har netop meddelt, at han senere på året forlader sin stilling for at gå tilbage til universitetet, hvor han hører til. Han har aldrig på noget tidspunkt i noget sekund været afhængig, været i embedsmandsposition.

Så det er ikke bare nogenlunde at fastholde, det er at frafalde fuldstændig. Og det er en direkte urimelig og usand – det har man vel lov til at sige – beskrivelse af DUPI's forskere enkeltvis og samlet og af det arbejde, de hidtil har gjort og fortsat gør.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Hvis DUPI havde haft samme status som f.eks. Det Økonomiske Råds formandskab, vismændene, så havde jeg følt mig mere tryk. De er netop uafhængige og har også vist det gennem tiden med deres forskellige rapporter. Det mener jeg ikke at DUPI har på samme måde.

Men når jeg trækker delvis i land, og det er rigtigt, men kun delvis, må jeg sige til hr. Arne Melchior, at så er det, fordi jeg opfatter dem lidt som embedsmænd. Og jeg havde været mere tryk ved det, præcis som jeg har sagt, hvis man havde overladt til universiteterne at udpege